

БЕЛАРУСКІ ШЛЯХ

Адрес редакцыі і адміністрацыі:
Серпуховская вул. д. № 12

Рэдакцыя адчынена ад 10 да 2 гадз.
Адміністрацыя — з 9 да 5 гадз.
У вечары ад 5 да 7 гадз.

Рэдакцыя пакідае за сабой права па-
праўляць перапісаныя рукапісы і ко-
рэспандэнцыі.

Цана
асобн. нум. 15 к.

Падпіска: а дастаўкай да дому ў Мін-
ску на 1 месяц 3 рублі.

Цана аб'екста:
за перш пачыты на 1-й стран. 1 руб.
на апошняй — 50 коп.

Штодзенная грамадзка-палітычная газета.

№ 42.

Менск. Серада 15 мая 1918 г.

Год I

Менск. 15/к.

Паміж падзеямі.

Можна спадзевацца, што кожны народ жыццям у прымусовым застою у нерухлівасці, дзе доўгія часы уравень яго культуры, прымусова ўтрымоўваюцца на адной ступені, мае ў сабе ішча тую сьвежасць асцяжы, на «пэўнае», дае быццё уражання аб'ёму да яе дакранулася праца.

Але формы яго жыцця могуць менш часта і каардынавацца залежна ад тых, хто будзе для яго і над ім працаваць.

На Усебеларускім Зьездзе з адной стараны індэкатарыя сёння была болей ўсяго зацікаўлены тым, «колькі яны будучы атрымліваць «сучасныя» за час прабывання іх на зьездзе, а з другой стараны былі такія, што ў часе раздзелу зьезда на фракцыі, — дзе члены зьезду розных партый і напярэмак пачыналі паміж сабою сваркі, — прасілі, малілі на казеных, плачучы.

«Кінец браточкі, гэтыя хрышчаны, гэды сварыцца, а да выйце разам ратаваць сваю німачасную бацькаўшчыну!»

Надобныя кантрасты народнай поўкі могуць так вышуквацца і выражацца выйсці на вярх толькі ў такім затрыманым на біблійна-палічным «стопію» народзе, як «памяць беларускае сямейства».

А калі перад народам дзіцем, які легла нападзенца чужою супольнасцю, дамажэцца такая будыць эпоха, як беларуская, у якой народ сядзіць не толькі нейтральным зрыналем, але і сам усім спецаб'ектам уцягваецца ў вір падзеяў, то легка зразумець, як гэта рашучае і напружанае яго адвечнае сяканне можа яму зашчэпіцца. Для такога раптам — ужо жанага народу гэта — трагедыя. Але наш народ сваячасна ачухаўся. І вясною на сваёй роднай ніве стаячы пад сыхою, пры адвечных срыжальных яго жыццёвай філзафіі — працы, ён пачаў думаць свайго наваротнага ў другі бок думу.

той прадаў, што гаварылі (сучасныя эвангелісты) агітатары-маскале?...

Маркуючы туды і сюды, ён пераканаўся, што пэўная прада — гэта супакой. Калі можна без баязні-апаскі прапавіць на сваім штурцы, калі ў хаці толькі тое менш, што адабыты сваімі ўласнымі маюць пачынаць рукамі тады душа, а тым болей, цёла абезпечана ад кароу.

Фінал беларускага заканадаўства ў нашым краі, — дэкрэт аб духавенстве, — ішча болей надарваў даверню народ да гэтых фронтowych маскоўскіх «асвабодзіцеляў». Чужая народная душа уздрыгнула, ся тады, калі ханелі забраць у яе тое болей выразае, што ей пакідаў у культурным значэнні — рэлігію. Тут ужо народ, абараняючы сваё духоўнае менне нават праз меру наварнуўся ў другі бок, у бок некамі убываных яму маскоўска-польскімі сіламі традыцыю.

Мы пэўны, што роўнавага народнай душы хутка настане а калі яна прымыць свой штодзённым каптал, тады вернецца да яе здольнасць усемаўшчы ў сябе культуру і асвету з прадавай нацыянальнай крывіцы. Наш народ здолеў прыняць самыя найлепшыя грамадзянскія формы — мы ў гэтым пэўны. А формы гэтыя зацвярдзеюць і згартуюцца толькі пры яркім асвятленым нацыянальным абліччым.

Номо.

Уражэнні.

(Аб падарожжы ў «сэціалістычную, федэратывную...») *

Прыехалі ў Маскву. На пад'ездзе вазкала з газетамі ў руках падбегаве да мяне польскія маленькіх дзеўчатак: «газеты, свежыя газеты!» Міленькія твары, разумны погляд вачэй. Хопь танная, але чыстая вопратка адрэжываюць іх ад таго абычайнага тыпу газетнікоў, які знаёмы ўсякаму, адвечнага для ўсіх гарадоў быўшага Вялікай Расіі.

Падыходжу, бяру газету і дэлікатна пытаюся ў дзяўчынікі хто яна і дзе яе бацькі. — Са сьлезамі на вачах дзіця, дае атказ, што яна сірата, бацька художнік — быў забіты шалёнай куляй у часе барацьбы большавікоў з юнкерамі ў Крамлю, а маці ці маючы спосабу пражыць з дробнымі дзецьмі ў стацыі, пашла з ім прадаваць газеты. Дзіця пры гэтым пальцам паказала на сваю матку, каторая стаяла ніпадалечку так жа з газетамі ў руках.

«Тверская Застава» чы інакш гаворучы «Трыумфальныя вароты» так жа паважна стаяць як і калісь раней. — Вялікія масензовыя фігуры, сымвалізуючы сабою Вялікую Расію, углядаюцца на людзей, што капаюцца праз увесь дзень над ім быццам то збіруюцца сказаць нейкую громкую прамову.

Пад варотамі без-упынна праежджаюць трамвайныя вагоны.

Іду па лепшай вуліцы — «Тверская» — і прыглядаюся на вытрыны. У вялікіх магазінах на вокнах яе і раней красуюцца залатыя рэчы, абразы, адзежа, дукеркі, але хлеба — хлеба нідзе ні відаць. Вялікія хвасты ў 300-400 асоб стаяць ад цёмнага каля хлебнай крамы і чакаюць пайкі.

З высокага паднож'я глядзіць на пліч і людзей на ім славэты Вялікарускі поэта А. С. Пушкін. — З асаблівай ахвотай падыходжу да монументу чалавека пісаўшага аб «клеветніках Расіі» і ў рысах яго задуманага, нібы крыпачку кпінкуючага твару шукаю яго опіян аб пераважым «русском морь». Успомнілася яго байка «О рыбах и рыбках» — як горда і дурная, «сварлівая старуха» ні ханела быць сталбовай дваранкай а захацела стацца «нарыцаю марскаю» і пасля, ніспаздоўкі для сябе, ізноў вярнулася да разбитага карыта і курнай зямліны. Мудры быў чалавек Пушкін, — стварыў байку — прарокства гісторычных выпадкаў у Расіі больш

за сто гадоў, пасля сваёй смерці а за яго мудрасць за яго любоўную працу — маладое пакаленне, як чуў маціца памятнік зняць.

Пэўна гэта ні прада Пушкін ні Мураўёў і ні Сталыцін. Пушкін быў лірнік. Пушкін жыў з Вялікарускім народам, яму служыў і народ ні павінен бы дапусціць гэтаго здзеку.

«Кремль — Спаскія Ворота». Пры мураванай пасівеўшай ад даўносі сьцяне — блізка на 1/4 вярсты ў доўж цягнуцца магілы чырвоных афяр забітых у часе барацьбы большавікоў з юнкерамі.

Чырвоныя сьцягі з надпісамі укрываюць упітаную крывей зямлю...

На адным курганочку прыпаўшы да зямлі старанькай бабка аплікавае свайго сына каторы бараніў на свайму дарогу свабоду.

Сьлёзы беднай бабкі падаюць на зямлю, каторая за нідоўгі «маскоўскі перыод» вялікарускай гісторыі ні раз напалася крывей. Пасівеўшыя з прадвеку сьпешы пакратацца ў 1812 вайскамі Напаліёна быццам то з гнёвам глядзяць на народ, з волі катораго ізноў наварнуліся іх спакой і каліна.

Галубок.

(Да др. №).

Скрыпты шовіністы.

Палякі народ раскіданы. Думаець па «трім заборам» толькі?

Не, па ўсім сьвечце.

Гэта імперыялісты «ад Бога».

Польская думка сягала некалі далёка за Маскву, польскі дух гатоў быў на брамку «абяць за шыю» нават «схызматыка» — «маскаля».

Дзе-б ні завалося тры палікі, — пад суровым паўночным Сібірскім небам ні ў «дабродарнай Поўднёвай Амэрыцы», — пачынаецца «польскае жыццё» адчыняцца «Nowa Polonija».

Пры такой раскіданасці сваёй тэрыторыяльнай хіпавасці налязлі злучаны ў спо-

сабах якімі дасягаюць сваёй «гістарычнай ідэі».

«Лончосыць польска» — дзіўнае з'явішча ў натуры.

Сіла, ласка, прыгрозі, угаворы, лёсткі, абгавор, — ашуканство — усё гэта робіцца ў розных кутках зямлі рожнымі людзьмі, у розных варунках, у розных пасольствах, але так зручна, але так інстытутна — трапна і складна, што німа волі, грэбуючы ёю, гідзячыся пачынаюць паважна гатую «Łączność».

Даўно «апрадаванае» ў польска — «ojczyzynom» духу украінскае і беларускае панство, імпортованае с «Крулевства» «kresy uchođnie» ойчулькі — адкрыта, у параківях — і падпольна, з брацтва Язусаваго, — вентаюць папер польскім, радам і, пачольнымі пачеркамі на «красах» працу апошніх 15—20 гадоў, працу «палюбоўнаго» раздзелу беларускаго, украінскаго, літоўскаго «хлопства» на «істных» палікоў і Вялікарасійцаў.

Супрацоўнікі Пабеданосца і Сталыціна (з другога боку разумецца) у утрыманні ў немнае духоўнай гэтаго «хлопства» пачер карыстаючы яго рэлігійнымі перакананнямі, фэброўна прабываюцца локцамі на сьвет па за абрубы сваёй мадэльскай і цесноўскай, але хцівай бацькаўшчыны.

Гэта тут — па «красах», у Украіне на Беларусі, у Літве.

А тамка — перад сьветам «лончосыць» выяўляюцца другім сваім бокам.

У цэнтральных пунтах нейтральных дэргаваў сядзяць польскія міннезінгеры народовай дэмакратыі, якія пачаюць песьні ў славу нябеска лекных вочах коаліцыі і ўболеваюць над нівернасьцю літвіноў, украінцаў, беларусаў і іншых нівольных коаліянтаў, каторыя пачер шукаюць анекі у Нямеччыне.

У Варшаві актывістычны Урад, тым часам, гатуецца к будаванню дэргава з «ніабходным папярэньнем на ўсходзе».

А у Берліне, пмагаючы тым можа палітыце папярэньня, дэпутат Тромшчыньскі Глаунай

Камісії Рэйхстагу ўсвоўвае палкі ў калёсы ўкраінскай справы заяўляючы, што сярод Украінцаў 80% ніграматных, а па ўкраінску ніграматных 99% і гэткаму народу ні можа быць дана нізалежнасьць?

— «Чым хваліцца Юдэ?»

Мы ні ведаем ішчэ ці разглядалася ў Глаўнай Камісії і справа Беларуска, але п'яны, што камі разглядалася, то п.п. Тромпчынскістараліся паб'і ні менш, як над Украінскай справай.

Бо „лончыносьць польска“ гэтаго вымагае...

А. Новадворскі.

Рана-раненька.

Рана-раненька, зарніцай,
Качачкі купаліся.
Над сярэбранай вадацай
Вольхачкі шэпталіся.

І давай плысьці ў кружочкі
Рыбкі залаценыя;
Атуліў туман лужочкі,
Красачкі маленькія.

Над зялёнаю лугчынай,
Птушкі весяліліся,
І ад зоранькі вярбіна
Ярка залацілася.

Пасьвятлела над палінай,
Над усёй ваколіцай,
Працавітыя селяне
Шчыра Богу моляцца...

Ясанар.

Агульныя весткі.

ВЕНА, 12-V [бюро Вольфа]. На абшары Падб'явораг заатакаваў заўчора нашо асараняючае войско і пры тым яму удалося пранікнуць у нашы пазыцыі на Монтэ-Корно. Нашай ўчэрайшай контр-атакай італьянцы зноў адкінуты назад.

У другіх ваколіцах фронту адбіты італьянскія разведаныя часьці.

Палёвы лятун падпаручык Лінке Граўфорд зьбіў 11 г.м. 2 ангельскіх аэропланы і гэтым даваршыў сваю 22 і 23 ўваздушную перамогу.

У Албаніі мейсцамі жывая баевая чыннасьць.

Шэф генэральнага штабу.

СТОКГОЛЬМ 10-V. Штодзённая афіцыйная камунікаты Фінскай глаўнай кватэры прыпынены. Гэта добрая азнака, што хатняя вайна ў Фінляндзіі ішчэ жыва акончылася. 12 членаў Фінляндзкаго чырвонага ўраду знаходзяцца ў Пецярбурзі.

Поддаўт «Бэрлінскі Тьдэн-дэ», здабыча каля Выборга цэніцца ў 2 мільярды. Палонных ёсьць да 80000.

ГААГА 11-V. Як паведамляе асьведомлены ў гэтым годзінікі палітык, Лёрд Лансдаў напісаў Лёрд-Джорджу прыватны ліст, у каторым кажа, што Нямеччына ішчэ мае ў Расіі, Фінляндзіі, Украіне і Румыніі шмат сіл, якія патроху асва-

жаюцца. На будучую вясну Нямеччына ішчэ зробіцца мацнейшай за Англію па эканамічнай і харчовай часьці. Дзеля гэтаго ён ішчэ раз зьвертае увагу Лёрд-Джорджа на тое, каб адказацца ад спэкуляцыі сьпаратнаго міру з Аўстрыяй, а знайсці прости компромісны базыс і саставіць адвет на варункі міра нямецкаго Кайзера.

БЭРН, 11/V. «Тэймс» і «Дайлі Ньус» паведамляюць аб ірлянцкім пратэстующым сабраанні, адбыўшымся 4 мая ў Нью-Йорку пры ўдзеле 5000 чалавек, проціў уводу вайскавай навіннасьці ў Ірляндзіі. Сабралася рабіло ўражэньне, што на ім мелі перавагу сінфэйнеры; некалькі раз у пратэстах чуліся дамаганні рэспубліканскаго ладу для Ірляндзіі, а Англія называлася збанктротоваўшай.

Праводца ірлянцаў у Амэрыцы Джон Дэвой даводзіў, што завядзеньне абавязковай вайскай навіннасьці азначала-бы канец абезлюджанай Ірляндзіі і заклікаў Амэрыку, каб ні зрабілася памочніцай ангельскаго пакушэньня на вольнасьць народу. Пасьля сходу па ўлідах праходзілі вялікія тлумі дэманстрацыі з крыкамі: «У пекло брытанскіх насільнікаў!».

ЖЭНЭВА 10 г.м. У камісії загравічных справаў французскаго парлямэнту Пішон сказаў, што ніколі ні рабілося пастолькі паважных прапазыцыяў, каб на іх можна было асноўваць магчымасьць міру.

БЭРЛІН. 10 г.м. «Вольф». У часе свайго паходу каля Іпру нямецкія войскі натрапляюць на шмат пінахованых ангельскіх трупаў с часу прашагодніх бітваў. Далека ў тыле за пазыцыямі нямецкімі лежалі масы забітых у поўным рыштунку, так як надалі падчас бою. Страшны абраз прадстаўляе Пальматэле і ваколіцы, дзе ляжаць пінахованыя трупы ангельцаў, забітых ішчэ ў 1917 годзе.

КОПЭНГАГА 10 г.м. Сюды прыбыла новая расійская соцыял-дэмакратычная мірная дэлегацыя, каб аднавіць працу Стокгольмскай канфэрэнцыі і пазьбязваць разарваньня ў прошлым годзе ніці. Дэлегацыя адначасна мае замер асьведаміць соцыял-дэмакратычныя партыі усіх краёў аб выпадках у Вялікаросіі.

ЛЕНДАН, 10 г.м. «Вольф». Ангельскае адміралтэіство паведамляе: 1 мая ангельскі тралер наткнуўся на міну і утапіўся. Згінуло 3 ахвіцэры і 23 чалавекі с каманды, уключна з сьцюды і гандлеваю камандою.

ШТОКГОЛЬМ, 10 г.м. «Вольф». Прыбываючы з Расіі падарожныя разказваюць аб вялікай агітацыі якая відэецца ў самарскай, саратаўскай і астраханскай губ. і ў часьціх уфійскай, тамбоўскай і уральскай (?) губэр.

на карысьць стварэньня на-волжскай рэспублікі, каторая захапіла-бы найменаваныя мейсцы. Сталіцай рэспублікі мае быць Саратаў.

У самарскай, сімбірскай і владзімірскай губ. пачае проціў большэвіцкі настрой, які ўмацаецца пад уплывам духавенства, каторае выступае проціў большэвікоў у навуках з царкоўнай амбонай.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Па Л. Р. м. д. членам ліквідатыўна-эксплісатыўных камісій усіх упраўленскіх службаў гэтымі днямі ўплачваецца пэнсія за увесь час ад 21-го лютаго па сьгонняшні дзень па дэкрэту часоваго ўраду.

У «У. З. С.» у скурным адзеле вярнуўся з сьлускаго павету загадчык б. зем-шавецкім атрадам, каторы ехаў туды дзеля збору дакумэнтаў аб заках у крэдыт са стараны палкавых часьцей.

І што-ж?—Дакумэнтаў—хоць гаць гаці. А папер, мабыць, вышэйпаяннены загадчык будзе паводлуг гэтых самых дакумэнтаў дакладываць аб тым, што грошай як ні было так і ні будзе.

Раданіца, г. з., паймнікі п'ямершых на праваспаўным могільніку на Пэраспы адбылося учора, 14 мая; былі пры гэтым усе свабоднае духавенство і шмат з набожнай публікі.

У сталовцы губ. зем. управы (Надгорная) с 12 мая абеды выдаюцца для асоб, якія служыць у упраўленьні меннем, што прайшло ад «У. З. С.»

Касса сталовкі вымагае пасьведчэньне. Да 12 мая мог абедать у сталовцы кожны з месцовых жыхароў. (Абед з 2-х страваў—2 руб.). Земска-южныя справы ідуць ні ў гару.

Вучэбныя заняці, ад панедзельку, 13 мая, пачаліся ва усіх тутэйшых школах.

Як паведамляе адміністрацыя пачтовай гімназіі (Мала Манастырскі завул., д. Шадхана), там ідзець і далей прыём вучняў, без розніцы пола, дзеля падгатоўкі ва ўсе сярэднія школы і розныя званні.

Навучэньне пастаўлена вельмі добра. У гімназіі Рэйман прасяць вучню перадаць усе ніпатрэбныя кнігі ў камітэт бацькоў—для будучаго вучэбнаго году.

У месцовым крэдытным Т-ве сьгоння, 15 мая, адбудзецца гадовы сход упоўнамоўных дзеля разгляду і пацьвярдзеньня падрахунку за мінулы год, сьметы на бягучы год і выбары асоб праўленьня, даглядаючаго камітэту і рэвізыйнай камісіі.

Месцовае крэдытнае Т-во—цэнтр і нэрв усяго крэдытнаго Менску, яно жа—главы пункт і усей староўскай палітыкі, каторай давала тон і напрамак на працягу дзесяцілеція, а ў апошніх гадах—ўсябе ў постаці «магутнаго» сэкратэра Т-ва, ніданна трагічна памершаго М. Я. Фінкельсона.

Афіцыйнае паведамленьне нямецкаго вярхоўнаго камандаваньня за 14 мая 1918 року.

З А Х А Д: На палех бітвы ўмацаваньні ў раллі гадзіны з ранню артылерыйская чыннасьць, аслабела каля палудня. Пад вечар яна зноў шмат разоў ажыўлялася. Пасьля мацнай артылерыйскай дзейнасьці паўночнай каналу Ды-Басэ, ангельцы прававалі ў вечар рабіць дзе-ні-дзе атакі на нашы пазыцыі паўночнай і паўднёвай Жываншы. Яны былі адбіты з вялікімі стратамі. Разведаныя чыннасьць была ўмацаўнай.

З іных тэатраў вайны ніякай навіны.

Перны-Генэрал-кватэрмайстар фон-Людэндорф.

Распараджэньне.

Здаралася, што грамадзянскае пасяленьне падгаворвала нямецкіх салдатаў прылучыць іх кватэры да электрычных драгоў, або асьвятленьню горада Менску.

Гэта безумоўна забараняецца. Супраціўішыся гэтаму будуць аштрафаваны на 600 мр., альбо арыштаваны на 6 тыдняў, а ў выпадку большай віны, кара можа быць павялічана.

Распараджэньне ўходзіць у моц ні забавна.

МЕНСК
14 мая 1918 р.

Командант
фон-ФРАКЕНБЭРГ.
Палкоўнік.

У цяжкія момэнт Т-ва в. п. сэкратар, дзеля ратунку главароу ад правалу на выбарах, ні адказываўся ад зносінават с такімі чорнасоценымі газэтамі як «Минское Слово» часоу Шмідта, Срынчэнко, Шофэра і К-о.

Цяпер мест. крэд. Т-во ў палітычным кірунку трымаецца на старане, цешучыся добрымі надзеямі. Кандыдатамі на пасады ў мест. крэд. Т-во намечаны «вядомыя»: Сьвенціцкі (інжэнэр), Волловіч (памешчык), Пценцов (б. уласнік цукерні) і Крэйнес (мелкі адвакат, ен жа б. юрысконсульт газэты «Минское Слово» і архіерэйскаго двара).

Упоўнамоўных мест. крэд. Т-ва, нпэрэвыбраных с прычын вайны з ведама міністэрства фінансоў 5 год, у цяперашні час—72.

У бонавым бюро на Юрзукай вуліцы ў панядзелак, 13 го мая пры выдачы бонавых кніжак, такуатня была празмерная.

У той час, калі людзі адорваныя ад заняці і службы пацеюць у «хвастох» цэлымі гадзінамі, загадчыкі штэмплеваннем кніжак займаюцца спакойных чапціццем і безчародным прапусканнем па «кумаўству».

Не, нашыя студэнт—арганізатары грамадзянскаго добрабыту мабыць, яшчэ ні «должны» стварыць што кольвек на кшталт «эуропэйскіх» парадкаў.

У месцовай управе адбылося нігласнае пасядзеньне па пытанню аб новым зьменьшэньні штату служачых.

Месцовы харчовы камітэт мае злучыцца с камісіяй апа-лу і асьвятленьня, с прычын малай прадуктаўнасьці апошняй у адзім аддзел «набжэньня». «Трышкін кафтан» с крылоўскай байкі!

У пасядзеньні мест. думы прынялі праект адчынення пры управе статыстычнаго аддзелу, з отпускам крэдыта на існаваньне яго покуль што на 2 месяцы.

Рашылі ўстанавіць у раз-ных мейсцах гораду для дэ-

цячых гульняў 5 пляцаў. Рашылі павялічыць плату за электрычную энэргію да 1.50 к. за кілодат.

Знонамічная крама афіцэрскаго бюро на Багадзельнай вуліцы, дзе па загатоўчельных цэнах афіцэры дастаюць прадукты першай патрэбнасьці, дзеля прычын цяперашняго адліва членаў бюро у Расію і ў акупаваныя мейсцы, будзе існаваць яшчэ ніболей аднаго месяца.

У крамы с кожны днём пакупацелю ўсе меней. У сваім часі афіцэрства мела ад крамы вялікае паттрыманне

Кўрсы беларусазнаўства.
15 мая лекцыя Я. Варонкі.
«Беларусь і яе суседзі. Беларусь і Украіна».
Пачатак а 7 гадз.

Весткі с краю.

с. Бясыды, віленск. губ. віленск. пав. (ад нашаго кар-та). Ніданна тут забілі і закінулі ў лес маладога хлопца—ўвяселенца с Польшчы—сужачаго дзесяцікам пры былым тутэйшым дарожным адрады. Трун так быу пакірашаваны шабалай, ці сякерай і заліты кроўю, што чужы яго апазналі. Западазронах двух зьдзіяў арыштавалі. Іх бачыла з лесу ў самы момант убіцтва нейкая бабулька, збіраючы траву. Тады яна са страху уцякла і схавалася, але цяпер ёсьць надзея, што ўсе выкажыцца

Рэдактар А. Прушынскі.

Выдавецтво Т-во «Заранна».

А Б В Е С Т К І

Т. З. КАЦ.

(Менск, Губэрнаторская, 16).

— СКЛАД —

пішучых машын, веліканэдаў і канцэлярскіх прыладаў.

Самы вялікі выбар і самы танныя цэны.